

V SOBOTU ODPOLEDNE

WOODFORD

ZROZENÍ

První mužstvo sbírá sedmikrásky.
Druhé mužstvo vybílá z kabiny.
Přichází soudce.

Skryti na dolním konci tabulký Delfské ligy,
nemáme hřiště profesionálů,
neznáme jiná londýnská předměstí,
nemáme pravdu, nemůžeme se ji celou dovědět.
Směsi zametačů, metená kolem zídky.
Dlány jsou vymetený, park ještě řídký.

Několik systémů dvojitých zrcadel
z Merlinovy kouzelnické školy
milovaných králem Artušem
složitých úhloměrných zrcadel
měřicích uhlí
když se přestalo drancovat.

Orosené chvojí se zvedlo z par.
Z oken domu bylo vidět hory..

PODVOD

NOČ

Když se dům po výbuchu mění v korálový útes
uhli a cement tvrdne v iluminaci

Leklé ryby břichem nahoru
plují kolem růžového praporu

Čarodějnici na pometle
mhouri oči v tomto prudkém světle.

Posádka spí
Osvobození zajatci mají manévry

Když vypravili roury u kamen v bombami poškozených
nasadili si cylindry
Mrtví obyvatelé se usmáli
Mrtví obyvatelé měli krásný sen.

16. BŘEZNA

MÁJ

Čemu zde říkají suchý den je plno vláhy mezi
ještě holými korunami s prvními lístky drobné zeleně
Za branou přešlo z neznámých důvodů několik chodců
Zamženou modří ujíždějí vlaky k Londýnu
holubi usedají v teplém slunečním světle.

Herec mě pozval na partii doma
vidíme z okna kus žebře mezi dráty
cihlová architektura anglické gotiky
je skryta mezi stromy
temnější zelen břečtanu který je zelený po celý rok
se odráží od novějších světlejších zelení
vlášťovky je obletují jako v Macbethu
Jen kočující v Londýně na návštěvě
ztratil krabici domina ztratil kuff
zůstali jsme sami v essexských zahradách.

MÁJ II

Některé kouty veřejných parků se podobají malým botanickým zahradám málo připomíná naše pásma jejich subtropický dech sestry upíjejí z nektaru

V celé zemi a za hranicemi bylo Svatodušní pondělí rané prázdniny jako by se nikdy nepracovalo a penzisté se procházeli v mírném lahadném teple.

MÁJ III

Koza si ukušuje z keře kvetoucího bezu křišťálová koza a křišťál sám je večer uvnitř keře rozžali petrolejovou lampa zrcadlí se v střepech říčky Svitavy

přehrávající na mlýnek z kostí písceň pokudu a nevinnosti.

ČERVEN

Zlatistý prach se snáší do chodeb,
do teplých chodeb blízké nemocnice,
truhláři kalendáře zatloukají, svíce,
červen jak zlatý hřeb.

Rozžněme v květy zaplavěně kapli bílé svíce!
Když hoří tělo jejich těl,
pomocleme se za spásu včel.

V noci, když se rozsvěcuje obilí
v sýpkách měsíčního světla,
každé zrnko ovsy svítí zvlášť.
Čarodějnice usedají na pometla.

Ornen podivín z vesnice,
který si myslí, že nikdy nezemře,
vstává a odchází směrem k Morton-Marell.
Jdu kousek s ním, doprovazím ho.
Porkávám dva letní hosty.

NOKTURNO

JITRO V ZÁŘÍ

PODZIM II

Skorápkы vaječ, slupky jablek, zvadlé chrysantémy,
aeroplány obletují zemi,

pes v boudě spí a léto ztrácí se.
Hrušky a hrozný voní na míse.

Hadice v trávě, podběl na záhonku,
lehounký vítr, kolébání stonků,
zahradnické nůžky, zvonky, kroky, svět.
Jak se mi dýchá! Ještě mnoho let.

24. 10. 7

Vlaky bez kolejnic ubíhají po vodě
Veliké věve Páky marně brzdí
Oddějme se bezcili a náhodě

Veliká volnost v srdci nachází prostranství nová
Průsvitnější a do fialova.